

عنوان مقاله:

تحلیل گفتمان جغرافیایی - منطقه ای توسعه در دولت اصلاحات

محل انتشار:

فصلنامه نگرش های نو در جغرافیای انسانی، دوره 12، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

عارف بیدار - دانشجوی دکتری علوم سیاسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران (نویسنده مسئول)

علیرضا اسمعیل زاد - عضو هیات علمی گروه علوم سیاسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

امین نواختی مقدم - عضو هیات علمی گروه حقوق و علوم سیاسی دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

توسعه در ایران معاصر همزمان با انقلاب مشروطه به یکی از مسایل مهم و اساسی جامعه ایران تبدیل شد. برخی از اندیشمندان، عدم توسعه یافتگی ایران را با متغیرهای داخلی و برخی نیز با متغیرهای بیرونی تجزیه و تحلیل می نمایند. گفتمان توسعه انسانی به عنوان یکی از گفتمان کلان در امر توسعه جامعه ایران بعد از انقلاب اسلامی مطرح و متکفل امر برنامه ریزی توسعه بوده و تلاش کرده تا هم عقب ماندگی سنتی و تاریخی را در جامعه ایران و هم مشکلات ناشی از دوران جنگ تحمیلی و سازندگی و هم بحران های ناشی از آنها را جبران نمایند. گفتمان توسعه انسانی بر اهمیت آزادی ها در توسعه کشور تاکید می کند. وسایل نشانها مانند جامعه مدنی، قانون گرایی و ... حول آن سازمان یافته اند. دال مرکزی این گفتمان آزادی است و به این خاطر موجب ایجاد تضادها و بحران های ناشی از کسب قدرت در عرصه سیاسی کشور شد. گفتمان توسعه سیاسی خصلت متکثر بودن جامعه ایران را آشکارتر کرد و هویت های گوناگون را به رسمیت شناخت چرا که جامعه ایران از حیث ساختاری دارای تمایلات کثرت گرایانه است. برخی شکاف های فعال اجتماعی-سیاسی مانند شکاف سنت گرایی و تجددگرایی، اسلام و سکولاریسم، مشروطه گرایی و مطلق گرایی چنین تمایل ساختاری برای شکل گیری ضرورت پلورالیسم سیاسی را در جامعه ایران تشکیل می دهند.

کلمات کلیدی:

توسعه، توسعه انسانی-سیاسی، آزادی، جامعه مدنی، تحلیل انتقادی گفتمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1165124>

